

*magasan, magasan az égen
a hold érlelődik,*

*mégsem sír senki sem
ebben az elfásult időben,
senki sem harangozik imára,*

*így érkezik el hirtelen,
észrevétlenül az óra,
amikor megkötöd a kegyetlen fegyvernyugvást,
hogy sírodat fölkeressed.*

Bojan Pisk

EGYÜTT HEVERÜNK

*Együtt heverünk
az este meleg ágyában
egyre közelebb egymáshoz,
egymásba merülten
és egyre távolabb
a hangok eltitkolt
árnyaitól.*

*Távoznak a fák,
utolsó,
fáradt lakodalmasok.
A sötétben még
vidáman
énekeltek a szemeiddel,
melyek most úgy zengenek,
mint sötét
érett füvek
ereim
feltörő illatában.*